

Moncho: «Tinc més fans al món artístic que entre el públic»

Al seu darrer disc canta amb músics cubans de latin jazz | El cantant ha superat una malaltia que l'ha deixat amb una sola corda vocal

Moncho | Juan Miquel Morales

Se'l va donar a conèixer com 'el gitano del bolero'. Ramon Calabuch i Batista, '**Moncho**' com és conegut artísticament, presenta el seu darrer disc, *Mis queridos boleros* (Satélite K), i diu adéu a la seva carrera als escenaris per causes de força major. El seu últim regal és aquest disc enregistrat amb músics cubans.

Aquest és l'últim disc.

Efectivament, el que passa és que ha sortit amb molt de retard. Jo el volia treure fa uns anys, perquè ja en fa quatre que estava tot gravat. És un disc que he anat fent pel meu cantó amb músics *latin jazz* cubans. Aprofitava quan venien a Barcelona per gravar un o dos temes, i ho anava guardant? Llavors vaig tenir problemes de salut que no em van permetre treure'l, i ara n'he tingut l'ocasió. És un disc fet molt al meu gust. L'hem gravat tocant tots junts.

Es presentarà en directe?

No, no puc fer concerts perquè només tinc una corda vocal. No podria aguantar un concert. Per això és el meu últim disc.

QUI va fer la tria de les cançons?

Va ser qüestió meva. Excepte dues o tres, la resta les vaig escollir perquè no les havia gravat mai i tenia ganes de fer-ho. I m'ha anat bé fer-ho amb aquest concepte que és molt jazzístic.

Quan estaves gravant ja pensaves que seria l'últim disc?

No! Ni molt menys! Encara no m'havia passat res? Com que en aquell moment les discogràfiques no estaven per res, gravava i anava guardant?

Això vol dir que tenies altres discos pensats que ja no podreu gravar?

No. He entès que no puc gravar més i ja no hi penso. En realitat encara puc cantar una mica però amb un to més baix i no gaire estona. Puc gravar una cançó o fer una col·laboració? el que no puc fer és un concert. Aquest disc és el meu punt i final després d'una carrera de molts anys i molts discos. És el final de 54 anys de música.

Moncho. Foto: Xavier Mercadé

Ha estat una carrera difícil?

Em va costar molt treure'm l'etiqueta del gitano que no canta rumbes? El meu primer disc va ser un EP de quatre cançons que eren quatre rumbetes amb músics cubans i rumbers, però no era ni una cosa ni l'altra. Però ja la meva idea de llavors era entrar en una discogràfica i cantar boleros, que és el que jo creia que podia transmetre millor. I efectivament, quan em van sentir cantar boleros em van dir que m'oblidés de les rumbes? i fins ara, més de trenta discos més tard.

Has actuat arreu del món. Hi ha algun lloc o algun concert especial?

Per a un gitano del barri de Gràcia, anar a la mare dels ous que és Cuba i fer el Teatro Karl Marx? va ser un dels concerts més emblemàtics per a mi. A banda d'aquest hi ha, naturalment, el Liceu, que també va ser un gran concert. Però els més especials de tots són els que he fet al Palau de la Música, perquè el Palau em dona molt bones vibracions.

Sempre has fet el que has volgut o la indústria t'ha anat marcant el camí?

Sempre he fet el que m'ha semblat i he triat les cançons que he volgut. Si ho hagués fet d'una

altra manera no sé si estaria més amunt o més avall, ves a saber!

A l'últim disc hi he trobat a faltar alguna cançó en català?

És que jo no sóc amant de mesclar les coses. Si faig un disc en català és tot en català. I si no, en castellà.

T'ha quedat alguna cosa al tinter? Alguna col·laboració que et fes il·lusió?

No, no. Jo he tingut molta sort perquè he col·laborat amb molts artistes i sempre que ho he fet és perquè he connectat amb ells com a artistes i com a persones. A més, pensa que jo tinc més fans al món artístic que entre el públic. Els músics han tingut una debilitat per mi i això m'ha permès gravar sempre amb els millors. M'he sentit molt estimat pels músics i també pel públic,

I ara, què?

Això s'ha acabat però seguiré vinculat al món de la música. Fa poc he produït un grup de rumba catalana de Mataró que es diu **Pura Rumba**, he col·laborat amb una noia que es diu **Maria Muñoz**? No em desvincularé mai de la música perquè sense la música no podria viure. És el que em dona força per seguir endavant.